

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1834/2024
09.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Општина Ариље, чији је пуномоћник Томислав Бонцулић, адвокат из ..., против тужене Општине Ариље, коју заступа Општинско правобранилаштво Ариље, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Ужицу Гж 1640/2023 од 16.11.2023. године, у седници одржаној 09.02.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Ужицу Гж 1640/2023 од 16.11.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Ужицу Гж 1640/2023 од 16.11.2023. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Основног суда у Пожеги П 17/23 од 05.09.2023. године, одбачена је тужба тужиоца којим се тражио да се обавезе тужена да му на име измакле користи која се састоји у изгубљеном прираштају јагњади исплати 541.620,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Решењем Вишег суда у Ужицу Гж 1640/2023 од 16.11.2023. године, ставом првим изреке, жалба тужиоца је одбијена и првостепено решење потврђено. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује, као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени

услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Наиме, правноснажним решењем одбачена је тужба применом члана 338. ЗПП, јер су странке поводом штетног догађаја из тужбе закључиле судско поравнање у предмету овог суда П 151/22. Врховни суд налази да из навода ревизије тужиоца не произилази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји ни потреба новог тумачења права, као ни неуједначена судска пракса, имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбачај тужбе. Поред тога, тужилац није уз ревизију доставио пресуде из којих би произлазило закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари. Такође, разлози ревизије који се односе на битне повреде одредаба парничног поступка и утврђено чињенично стање, не представљају разлоге за изјављивање ревизије у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Имајући у виду наведено, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 2. и 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан док је ставом 2. истог члана закона прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Ставом 6. истог члана прописано је да у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 09.01.2023. године, ради накнаде штете, а вредност предмета спора је 541.620,00 динара.

Имајући у виду да је у овом случају побијаним другостепеним решењем одбијена жалба и потврђено првостепено решење којим је тужба одбачена, а вредност предмета спора побијаног дела правноснажног решења не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужиоца није дозвољена, јер не би била дозвољена ни против правноснажне пресуде (члан 420. став 2. ЗПП).

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**